

Publicerad 2005-07-22 14:59 av AC

Slam-experimenterar lite med "Är det här Sverige?", på uppmaning av Absint. Inget är så heligt att man inte vågar snitta lite. Det kan bli skit, men värre saker har hänt. Here we go...

S.O.S. - Sweden on stage

Du är storstadsmänniskan
som förvånad tittar ut
över åkrar och gården och skogar
och röda stugor med vita knutar
redan några minuter utanför stan i X2000-hastighet
För inte alls länge sen
lämnades allt med blandade känslor
av dåligt samvete
och längtan efter att få vara en del av den stora världen
men istället väntade ett miljonprogram
där den nya tidens gemenskap
var att höra genom väggen
att grannen också tittade på Hylands Hörna
och troligen också hade dukat upp med TV-kanna
och smörgåstårter och kanske, kanske
också skulle följa uppmaningen att gå till Stora torget
med en prickig slips om halsen
i massmedial manifestation
Och numera ser man verkligen ingen anledning
att prata med sin granne
annat än vid ett slumpartat möte
i hissen på morgonen
eller under vår- och höststädning i samfällighet
och skvallra om mannen en trappa upp
som kallas Jesus och pratar med sig själv
för att ingen annan vågar
Kan man ligga död i badkaret i en månad
utan att någon knackar på?
Men han brukar ju ändå aldrig öppna
och förresten luktar det ju ingenting
så han kan väl inte vara död?
Men å andra sidan står hans fönster på vid gavel
året runt
och du frågar inte, by the way,
oroar du dig också
för dina barns framtid?

Eller att föräldrarna åldras
och drabbas av den ena krämpan efter den andra
medan de säger:

"Jag vill inte vara en börda för dig"

och sen se rädslan att inte räckta till
bredvid tacksamheten att få vara frisk
och förhoppningen att inte hamna i en sjukhuskorridor
och kanske borde man sluta röka nu
när varningstexterna tar allt mer plats på cigarettpaketen
och Big Brother-Linda, Robinson-Leif och Naken-Janne
engagerar mer
än kassörskan i snabbköpet på hörnet
som försöker dölja sina blåmärken på armarna
med långärmad tröja
mitt i högsommarvärmen?
Vissa lär sig av andras misstag,
andra inte,
tänker du,
men vad annat kan man vänta sig
när varje lärare bävar
för den speciella stunden på föräldramötet
när föräldra-re-pre-sen-tant-er ska väljas
och tystnaden blir total
och alla stirrar ner i bänkarna
för man är ju så upptagen
med tvättider och att få mat på bordet
outsourcing på jobbet
och INTE ÄNNU ETT ÅTAGANDE
och är det INGEN ANNAN som kan offra sig
för våra barn den här gången?

VA?

Innan det är försent!

Försent?

Det är aldrig försent för en kräftpremiär
och rusiga avskaffar vi fler magiska datum
och ser varje sån banalitet
som ännu ett tecken

på att det finns allt mindre att enas kring
Vi som firar en nationaldag
till minne av vaddå (?)
och tycker att det var bättre förr
när vi slapp välja elleverantör
Men fryser gör vi i alla fall
och flyr till värmen på semester
dricker paraplydrinkar
och dansar oss lyckligt utmattade
och önskar OM DET ÄNDÅ VORE SÅ HÄR JÄMT
men när vi landar på Arlanda
kryper vi tillbaka inåt
och intalar oss själva
att det är mörkret och vintern och kylan
och det jävla vemodet
som tränger genom märm och ben
som skapar avståndet mellan själarna
när vårdinrättningarna har stängt igen
i hopp om att dårarna ska tillfriskna i samhället
i gemenskapen
i vardagen
bland medmänniskorna
men istället upplever en förvrängd verklighet
med rädsla
avstånd och utanförskap
Ryggar inte du också tillbaka och vänder bort blicken
när en man i blodiga kläder kommer utrusande
från ett varuhus
och än mindre vågar någon stoppa honom
för visst kan han vara beväpnad?
Men vi blundar
och det ska fan så mycket till
om vi ska beröras
eller tillåta avvikare
och våga möta människor som de ÄR

stanna till

ge en hjälpende hand

när någon står där

vid vägkanten

med en påk bakom ryggen?

Är vi så rädda

att vi själva ska bli offer?

Kan vi bli

något

vi

redan

är?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AC med Poeter.se id #3863 innehar upphovsrätten